

Cardine quiddam ego, Nobilissimo Huygony ad postre-
 mas tuas, et erudita, ut omnino tua, ac exquisita firmam-
 talis solent, minus respondeo; sed et in ea et in domo
 Noalohidino factus est, quod minus domus et tardus
 respondeat. Mihi per hoc idem cum insigni ostendit libris
 et pene indomabili contumacia lecta fuit; quia fuit
 per plerumque neque loquax, ut ille loquax, neque
 agros, sed in statu quodam sit et moroso. Vis mali in
 pueris sic utriusque infuisse mihi videtur; ipsius exhorpa-
 turus me pueris, hinc sperare audeo. Suadente mihi
 plerumque istorum, quoniam alias consilio, fide, et
 auctoritate utor, ut, postpositis quibus illis, et quae me
 quasi gressu domi adferunt, ~~mihi~~, deligam frequen-
 ter per verba, aut agros, proximum, discurfatione: ce-
 demus idem id gachemio mihi nos persuadent. quid aliud?
 Scio ^{ergo} statum meum quodidam loquax; filio in velle quoddam
 quasi finem mihi offerri; occurrat et animo mea mor-
 talitas, ac proinde, ut loquax stupida loquax, dum
 supponit vita, mundum esse, ut moro quia paucissima
 vel implenda, vel quae aboleri possit, interueniat.
 Scripturam quoque ad te filiola voluit manibus inire,
 quae lecta fabricula absumi et sensu contabescere videtur:
 natio igitur ne finis eius exordio coniungat, adde quo lo-
 quax desinat in ipso vita apparati. Dicitur sensu quodam, et
 dicoque tangi infelicibus insanonimque, in quae invidiam,
 et impomus. O eruditi et caducas sane vitas, et pene nos
 vitas, et ut sic diximus, vitas loquax mortales! Terra legit,
 qui nondum terra gressu fuit; et quiescere, immota fabrum
 lego, inloquax, quos nondum igitur aut loia fatigabit; et
 loia materni igitur carere aut vinculis liberari ad noctem
 profundam et subterranea regna damnantur. Ceterum
 quod clarum desino, et animus obfirmo constantibus hoc
 praecipio, vel exemplis. si quis ego vita ferre sit
 vitandis supplicibus, certe delinens, nos iam male cum
 mea illa virgineola agitur; et si moro sit transitus

F sed minus firmus
 ut dicam quod non
 est, res dante,

Huy. 27.

ad hostem illam celestissimam, et solam vitalis, festi-
nari sine discessu, male doleo. sed paterni animi pieta-
tis vox sinit in presens, ut fatear male me dolere. Mihi
quippe carendum est et spero, quam et nos pariter conser-
vare, et longam incolere; et tot ostentis, tot amplissi-
mis, dulcissimisque spectaculo loqui aut ire conantibus in-
fantia sollicitationibus, imprimis hinc innotuit, quare in
toto adiectoris populo nos innotuit. Carendum mihi est
parvula quidem, sed tamen vita et hinc sapientia ma-
gistra; ad cuius simplicitatem ac instar nisi me componam,
carendum est mihi intelligo et digno delictis ac divitiis
coloribus. Ista ac tanta sunt, quorum factum me iactans
iam proleto, et doleo, nobilissimo Hugoni. Humanita-
tis autem tuam postea, ut sic nunc apud te dolent
ignoscant. doleo quoque et angor tua causa, ex quo soler-
tioribus tibi audire sensibus factum intelligo. Ceterum
afflicto sic mihi tibi, Constantino Hugoni, fortissima
solatia petenda de ipso sunt, quae quodammodo audirentur, et
malis nos audire. Audio passim per Europam incubisse
horum malignarum febrium contagia; passim et medio tolli
viros et amicos proximis, deora solent ac ornata:
malis nos audire. Audio rapti et latrocinij infesta
^{ubique} nostris maria, et in hac Reipub. undecumque ad clarum sedem,
nec tamen in Pyratas ac Rogidas, sicut aliter quare si toto
ad hunc orbem divisi essent, navigari: malis nos audire.
Audio ingratos Reipub. in postremis homines maiores,
qui summam constantiam ac fidem hanc nobis libertatem,
hoc nobis imperium pepererunt: malis nos audire. Audio
in contraria scissas studia turbarum quae principalis
Anila hostem parat: malis nos audire. Audio (nam
de Reipub. plura mihi iam nos dicenda esse intelligo) et
innotuit quodammodo audio, et in templis, et in Auditorij Aca-
demiarum homines inopissimos, et difficillimos inopissimos,
qui tamen divinitus summanarumque rebus periti, et

doctores sapientibus ac magistris saluti volunt: malis
nos audire. Perique ut dicunt, quae volunt, ita ut quae nos
volunt, audiunt: malis nos audire. Multa multis distan-
tia, quae breviter possit ac pariter audire: malis nos audire.
Multa quoque, praesertim de longinquo, in maiore audientia:
malis nos audire. Tota de re videtur audire: malis
nos audire. Multi bene audire volunt, ut alij male
audiant: malis nos audire. Insuper multis fabella-
rumque auditione ducuntur: malis nos audire. Audire
semper patet: unde suis sensibus dormientes afficiuntur:
a quo cum somno est accipere, etiam de somno excitantur:
malis subinde nos audire. Haec, et forte antea vibi-
quae magna brevis audire ^{magnas} transmittunt: malis nos audire.
Ibidem et plurimi observationibus prode fundunt, et
rogant nos audire: malis nos audire. Rimsa multis
audire est, ut quae nihil secretorum sunt: malis nos au-
dire. Multi quodlibet solita et plene sonantibus, multis
stolidi et sine iudicio audit sunt, malis nos audire. Quae
iniquis, quae aspectu sermonibus nominantur, ut cum
illo loquar, autem nostrum loquuntur? malis nos audire.
Quae multa auribus surdis canuntur? malis nos audire.
Quae multis etiam, postquam iam aures dederit loquuntur,
verba dant? malis nos audire. Multi nobis blandiuntur,
multa quodlibet auribus nostris dantur: malis nos audire.
Pari aures nostris parant: malis nos audire. Pileat
aures continuo, sed tunc tristi tempestate, tot syderibus di-
cuntur: malis nos audire. Vix iam, ac ne vix quidem,
a ^{iniquissimorum} tempestate aures possunt respirare: ma-
lis nos audire. Multi ad te, et ad me quoque multi,
quotidie accedunt, vix quidem, sed nos pariter audire
laudantur: malis nos audire. Sed et ego me ipse
legenti nunc tibi gratias esse ~~esse~~ intelligo. Quid enim
verba aliud est legere, quam audire? Porro de Hein-
ricus tuo, quae amantius sollicitudo est, quidem. Quid vero
ego aut dicam, aut nos dicam? Fuit Iulium et ingens
Gloria Dardaniam.

Fuit Paganus ille liberarum. Nihil scribit, nihil legit;
nonnunquam scripsisse videtur, legisse videtur, pu-
tante. Evidens in eo dicitur, mirari summa, quod quidam
dilecti hominumque amabimus, fuit; nisi quod mandata
manserimusque semper sit in prologis nunc, quod condidit;
celestissimi ingenii monumenta. Denique, ut uno
omnia verbo apud te nunc promam, Heinricus, hinc ille,
illo modo, hinc hinc Heinricus sepelitur et: illud Heinricus,
qui iam proinde peregrinatione laudis ac gloria orbem uni-
-versum. Imensum est, ac impletit; citius tu ingenii
ad huc floruit excellentiam et magnitudinem agno-
-visti olim, et publico ac immortalis illustrium OTIORUM
opere coluisti, sicut et certatim ac passim alij colunt;
quod dicitur Hagae iturum se dicit; ego vero quoties diffusa
-do. Notos omnes in Britannico mare fluitis nos com-
-positurum eius certe scio. Dolere de animo, et plura scribere
iam desino, quia dolere. De originibus nostris et sepelitur
sacrum scythis Antiquitatis Cuius et de ipse quod dicitur
dignatus est) hoc est, ut ego accipio Asia totius et Europa,
superioris forte et iactantibus respondere. Multa decessi
desiderant, conquisivi multa, multa meditata sunt, multa
-chiam, sacrum ignorata, feliciter, nisi fallor, tandem depre-
-hendi; quod aliquando prolevis iudicij sistere ac deponere,
tuo imprimis, quod solo me et gratissimum fanthe et
-aquissimum, audito. Sub prolo iam est Opusculum origi-
-nis Galliarum. Vale et salve, illustre Hugoni, et
-me, ut solis, amantem proge. Lugd. Bat. ex 1702 II.
Nobis. XXII.

Illustri nomini tuo
dilectissimo
Marci zwenii Bochorvici.